

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЛІСОВОГО
І САДОВО-ПАРКОВОГО ГОСПОДАРСТВА**

**НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ЛІСІВНИЦТВА ТА ДЕКОРАТИВНОГО
САДІВНИЦТВА**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

УЧАСНИКІВ

**МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«СТАЛЕ УПРАВЛІННЯ ЛІСОВИМ КОМПЛЕКСОМ ТА
ЗБАЛАНСОВАНИЙ РОЗВИТОК УРБОЛАНДШАФТІВ»
(27 березня 2018 року)**

КИЇВ – 2018

ЕКОЗБАЛАНСОВАНЕ ПЛАНУВАННЯ МІСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

О.В. Зібцева, кандидат сільськогосподарських наук

Національний університет біоресурсів і природокористування України

Генеральне планування міст – поле діяльності, де застосовується методологія ландшафтного планування. Можливості екстенсивного просторового розвитку практично вичерпані в більшості міст. Застосування методології ландшафтного планування дозволяє реалізувати комплексний підхід до використання і управління природними ресурсами в рамках міських ландшафтів, що сприяє стійкому розвитку територій [1]. Наразі розробляються концепції озеленення території окремих міс, які мають стратегічний характер і визначають напрями оптимізації ландшафтної організації міста. Однак, такі концепції часто мають лише декларативний характер.

Аналіз існуючих систем озеленення міст свідчить про потребу нової методології містобудівного планування, яка б дозволила сформулювати комплексний підхід до використання й управління природними ресурсами на місцевому рівні з огляду на стійкий розвиток території [1]. Методологія ландшафтного планування є сукупністю методичних інструментів і процедур, а також комунікативним процесом з метою побудови просторової організації стійкого природокористування, вирішення конфліктів і розробки узгодженого плану дій.

Основні проблеми озеленення населених місць полягають у створенні оптимального балансу зеленого фонду міста, забудови та промислових територій [2]. Провідним сучасним підходом підтримки екологічного каркасу міської території є створення комплексної зеленої зони, яка об'єднує міські і приміські природні ресурси. Основними кількісними показниками системи озеленення є рівень (або ступінь) озеленення міської забудови, норма озеленення, яка стосується лише зелених насаджень загального користування та реальна забезпеченість зеленими насадженнями в розрахунку на одного мешканця. Наразі кількість зелених насаджень обмеженого користування і спеціального призначення прямо не нормується.

Список використаних джерел

1. Вавер О. Ю. Концепция озеленения территории города Нижневартовска / Вавер О. Ю., Гребенюк Г. Н., Клемина И. Е. Нижневартовск : НГУ. Региональная география. Серия научных трудов и монографий, 2010. Вып. 2. 55 с.
2. Шолок І. В. Порівняльний аналіз озеленення великих міст України та Європи / І. В. Шолок. Вісник ХНУ ім. В. Н. Каразіна. Серія : Екологія, 2014. № 1140, вип. 11. С. 42-49.